

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК XLIX. Ч. 132. Джерзі Сіті, Н. Дж., середа, 11-го червня 1941. No. 132. Jersey City, N. J., Wednesday, June 11, 1941 VOL. XLIX.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ. П'ЯТЬ ЦЕНТИ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ. Тез. „Свобода“: ВЕрген 4-0237. — Тез. У. Н. Союзу: ВЕрген 4-1016. 4-0807. THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA. FIVE CENTS ELSEWHERE.

ЗАТОПЛЕННЯ АМЕРИКАНСЬКОГО КОРАБЛЯ

ВАШИНГТОН. — Американські офіційні кола дістали повідомлення, що німецька субмарина затопила на полудневій Атлантиці, 400 миль від островів Кеп Верд, американський корабель 5,000 тон містоті, „Робін Мур“. Бразилійський корабель „Осорія“ здибав на широкім морі одно рятункове судно, в якому були моряки з цього корабля. Затоплення наступило 21 травня ц. р. Рятункове судно з моряками блукало біля двох тижнів по морі. Ця вістка зворушила офіційні влади Вашингтону. Бо це перший випадок затоплення з боку німців американського торговельного корабля.

КОРДЕЛ ГОЛ ЗНОВ ПЕРЕСТЕРІГ ФРАНЦІЮ.

ВАШИНГТОН. — Секретар стейту Кордел Гол мав довшу розмову з французьким амбасадором Генрі Гейом. Кордел Гол висказав у розмові незадоволення Америки, що французів нагло рішилися ставити такий завзятий опір британським і вільно-французьким військам у Сирії. Німцям французький уряд дозволив без спротиву осадитися в Сирії. Колиж ходять про британців, відразу Франція набирає воевничого духа, говорив Кордел Гол. Генрі Гей в гарячих словах протестував проти вісток, начеб у Сирії були німці. Він обстоював право Франції обороняти своїх територій і висказував особисту надію, що Франція відопре британське військо. Кордел Гол запитав французького амбасадора, як Франція зреагує на те, коли Америка зирне з Францією дипломатичні зв'язки? Амбасадор відповів, що це був би для Франції дуже прикрий випадок і Франція в тім напрямку не зробить перша кроку.

ЛЯ ГВАРДІЯ ТАКИ ГОТОВА ПІЙТИ ДО ВІЙНИ.

НЬО ЙОРК. — Посадив гвардія зарядив створення спеціальної протилетунської організації, яка матиме 60,000 членів. Завданням цієї організації буде держати порядок в часі ворожих налетів, наганяти людей до безпечних місць, а опісля опікуватися раненими і приводити місто назад до ладу. Вкупі з тим посадики прийняв на службу поверх дві сотки нових поліцаїв, які матимуть завдання зв'язані з протилетунською охороною. Він також звелів комісареві поліції Валентіанови створити скелет поліційної команди, потрібної для заряду цією протилетунською організацією. Ця організація офіційно називатиметься „Ер Рейд Ворден Сервіс“.

ДЖАН КЮДАГІ ВЕРНУВ ДО АМЕРИКИ.

НЬО ЙОРК. — На кораблі „Ексамблун“ вернув до Америки Джан Кюдагі, бувший амбасадор до Бельгії, а теперішній журналіст, працюючий для американського пресового синдикату. Він вступив він сказав журналістам, що те інтерв'ю, яке він недавно мав з Гітлером і про яке обширно доносила американська преса, не мало на цілі німецької пропаганди. Гітлер дуже не радо уділив йому цього інтерв'ю і зробив це виключно під намовою своїх дорадників. Підчас інтерв'ю він виразно сказав, що не надіється ніякої користі з цього. Про Німеччину Кюдагі говорив, що вона вже погодилася з фактом, що Америка таки піде до війни. Про себе Кюдагі говорив, що несправедливо є, начеб він був за Німеччину. Він є за Америку і то все.

МОЖЛИВІСТЬ АНГЛІЇ ПІД ДИКТАТОМ НІМЦІВ.

НЬО БРУСВІК (Нью Джерзі). — Президент Бруклін Каледжу, Джірдіонс, перед студентами Університету Ротгерса сказав, що до пів року може статися таке, що Англія попаде під диктат німців, як попав французький уряд у Віші. Тоді ми будемо так само лютитися на ту „звізловану“ Англію, як лютимось на Петена і Дарляна. Джірдіонс далі говорив, що помилково є думати, начеб полуднево американські краї були такі дуже лояльні супроти Злучених Держав Америки. Їх далеко більше тягне, під ідеологічним і економічним оглядом, до тоталітарних держав, говорив він. Також радив Злученим Державам в майбутнім шукати ринків збуту не в полудневій Америці, тільки в західній Європі.

ЗАМИРЕННЯ НА ВУГЛЕВІМ ФРОНТІ.

ВАШИНГТОН. — Полудневі копальні, хоч не радо, але такі згодні на пропозицію роземчого державного комітету, щоб дати своїм вуглекопам таку саму заплату, яку дістають північні вуглекопи. Ріжниця в платнях виносилася по 40 центів денно. Голова вуглекопної юнії, Джан Луїс, передтим заявив, що коли це не буде зроблене, юнія знов піде на страйк. Полудневі копальні заявили, що роблять це тому, бо край знаходиться в надзвичайнім стані.

ЗА ВСТУПЛЕННЯ АМЕРИКИ ДО ВІЙНИ.

НЬО ЙОРК. — Перед студентами Ньюйорського університету виголосили промову сенатор Джеймс Морей і генерал Джан О'Райен. Оба вони говорили, що Америка повинна відразу вступити до війни.

АРМІЯ ВІДКРИЛА ФАБРИКУ ЛІТАКІВ — СТРАЙКАРІ ВЕРТАЮТЬ ДО РОБОТИ

На приказ президента Злучених Держав Америки відділ американської армії, зложений з 2,500 вояків, увійшов до фабрики літаків в Інглвуд, Ка., в якій від тижня страйкують робітники й офіційно відкрив знов цю фабрику. Наперед вояки з наїженими багнетами розігнали пикетчиків, які творили перстені навколо фабрики і не допускали до роботи тих робітників, які хотіли працювати. Відкривши фабрику, підполковник Чарлс Бреншо, що командував військом, видав заклики до робітників, щоб вертали назад до роботи. Відразу зголосилось коло 800 робітників. Опісля почали вертати інші, так, що вже першого дня зголосилось коло двох тисяч робітників. Робітники далі повертають до праці. Одна шифта робітників виносить сім тисяч. Всіх робітників застрайкувало 12,000. Поворот робітників до праці є доказом, що велика більшість з них не хотіла страйкувати, але криклива меншість, зложена головню з комуністів, змусила їх до того. Президент Рузвельт, довідавшись як робітники вертають до роботи, висловив своє велике задоволення. Усунення пикетчиків обійшлося без більших клопотів. Військо арештувало покищо лиш 16 страйкарів. Пикетчиків відогнано одну милю від фабрики. Вони там осадонилися і далі пикетують, хоч не поповнюють вже насильств над тими робітниками, які бажать вертати до роботи. Військова команда вислала частину вояків також до тої частини міста, де живуть працюючі робітники. Бо з боку страйкарів йшли погрози на адресу тих робітників і їх родин.

СТРАЙКАРІ ПІДУТЬ ДО ВІЙСЬКА

Президент Рузвельт підписав розпорядок, на основі якого всі ті молоді чоловіки, яким відсунено військову службу з огляду на те, що вони були заняті в потрібнім воєнним промислі, а які пішли на страйк, мусять йти до війська. В розпорядку говориться, що їм відложено службу тому саме, щоб вони могли в промислі виконувати корисну роботу. Колиж вони тої роботи не виконують, відпадає причина відсунення їх військовій службі.

СТРАЙК В АЛЮМІНІЄВІМ ПРОМИСЛІ

В фабриці алюмінія в Клівленді, О., пішли на страйк сім тисяч робітників. Та фабрика також виконувала дуже важні частини для літаків й інших воєнних машин. Робітники поспішили на страйк хоч їх справу розглядав спеціальний комітет.

БРИТАЙЦІ НЕ СТРІЧАЮТЬ У СИРІЇ ПОВАЖНІШОГО СПРОТИВУ

З того, що доносять американські кореспонденти з Туреччини, виходить, що британці поступають вперед разом з „вільними французами“ згідно з пляном, не стрічаючи ніде сильнішого спротиву з боку війська. Знову цивільне населення є по їхньому боці. Кажуть навіть, що вояки не бунтарське плем'я друзів збунтувалось і явно виступило проти французької влади, станувши по стороні британців. Найскорше посуваються британці в прибережній полосі, бо вона є сильно хоронена з боку британської повітряної й морської флоти. Кажуть, що Дамаск, столиця Сирії, вже є в британських руках.

ЗАПОВІДАЮТЬ, ЩО ДО БОРОТБЫ ЩОЙНО ПРИЙДЕ

Французькі комуністи про воєнні події в Сирії походять з Бейруту і Віші. З них виходило, що французька армія „сильно боронить кожної пяди землі“. А далі, що французька флота готова обстрілювати Бейрут і Тріполі, колиб ці пристані хотіли забрати британці. Можна надіятись, що в скорому часі стануть проти себе морські сили, себто британські проти воєнних кораблів Франції, що є під командою уряду в Віші. Далі, як заповідають, незабаром зачнеється виставна боротьба теж і на суші. Замітне те, що французький уряд не виповідає війни Британії та взагалі не хоче вважати подій в Сирії „за війну“, хоч заповідає, що армія буде боронити краю по геройськи. Невтральні джерела є тої думки, що в Сирії таки йдуть бої, але покищо такі, що не є рішальні. Назагал нема сумніву щодо самого вислідку боротьби: всі певні, що Сирія буде занята британцями в скорому часі.

КРЕТА ТАКИ КОШТУВАЛА ДОРОГО

Не зважаючи на те, що Німеччина понесла на Креті такі сильні втрати, що ще й досі не знає, які вони великі, британці признають, що їх обійшлася оборона острова доволі дорого. До попередних втрат додають тепер ще один кружляк і два контрторпедовці.

СПРАВЛЯЄ СВОЮ АРМІЮ. — Бразилія, найбільша держава в Південній Америці, останніми часами, застрашена імперіалістичними забаганками деяких європейських держав, взялася енергійно до справлення своєї збройної оборони. Вона розуміє, що колиб прийшло до нападу на західний континент, то на першу атаку буде виставлена вона. На світліні бразилійська піхота робить вправи в стейті Пернабуко.

МІЖ НІМЕЧЧИНОЮ І СОВЕТАМИ Є НАПРУЖЕННЯ, ДОНОСЯТЬ ЗО ШВЕЦІЇ

СТОКГОЛЬМ. — Швеція особливо заінтересована в тому, які відносини між СССР і Німеччиною. А що тепер несподівано скликано на наради Комітет для заграничних справ шведського парламенту, то відразу рознеслись по краю різні коментарі, що за причина цього. Отже так є, що урядові й дипломатичні кола переконані, що довгі переговори між СССР і Німеччиною не довели до порозуміння. Таке виразно пише шведський кореспондент з Берліна, кажучи, що такі переговори тривали 5 тижнів. Хоч німці заповідали на самому початку переговорів, що вони закінчатимуться скоро з повним успіхом, тепер кажуть, що ніколи не можна числити на те, що зробить советська дипломатія. Далі твердять, що в тих советсько-німецьких переговорах ішло про нові німецькі домагання, такі як: більша доставка Німеччині нафти і збіжжя, допущення до Советів більшого числа німецьких знавців, занехання достав Ки-таєви, що є під владою Ченг Кай-шека, усунення заборони перевозу через Росію воєнних матеріалів і вияснення остаточного становища Советів до евентуальної війни Німеччини з Туреччиною. Отже ті всі важні питання не зістали вирішені згідно з бажаннями і сподіваннями Німеччини. Це в Швеції знають і витягають з того конвенції. А змущені це робити, бо знають ще й про німецькі воєнні підготовки в Норвегії, як теж знають, що з німецької пристані на Балтику, з Штетина, відпливають німецькі кораблі з військом і зброєю до Фінляндії. Швеція звертає увагу ще й на те, що британський амбасадор Крипс відїхав з Москви саме в тому моменті, коли зміщилися тертя між Москвою і Берліном, згл. коли Берлін зачав сильніше натискати на Совети, щоб прийняти нові німецькі домагання.

В ТУРЕЧЧИНІ ПРО СОВЕТИ І НІМЕЧЧИНУ

АНКАРА. — В Туреччині урядові особи, що мають доступ до державних тайн, переконані, що Німеччина домагається тепер від Советів дозволу на перемарш німецьких військ до Ірану, щоб звідтам напасти на британські сили в Сирії. Для цієї цілі Німеччина мала вже згромадити над Чорним морем великі сили війська. І має великі резерви в Румунії, звідки перетранспортувала їх з пристані Констанци через Чорне море на територію міста Баку, себто там, де є центр нафтової каказької продукції. Звідтам пішлиб німецькі війська на Іран і занялиб там нафтові джерела, що видають річно 10 мільонів тон нафти, себто те, чого німці так дуже потребують. Далі в Анкарі переконані, що Німеччина скоро зачне натискати на Туреччину, щоб вона дозволила на перевіз через свою територію воєнних матеріалів до Сирії. Та якщо Туреччина на те не згодиться, то ледви чи Німеччина відважиться задля того зачати з Туреччиною війну.

В ЯПОНІЇ ПРО ДЕРЖАВИ „ОСІ“ І СОВЕТИ.

ТОКІО. — В Японії говорять про те, що незабаром Гітлер і Мусоліні виступлять з новим мировим пляном, в якому вже буде місце й для Росії. Це має статись під впливом японського міністра заграничних справ Мацуоки, що „хотів би всюди посередничити, де іде про замирення“.

СІКОРСКИ ЗА РОСІЮ.

ЛОНДОН. — Між прем'єром польського уряду на вигнання, ген. Сікорським, а міністром заграничних справ Залеским, мала відновитись „стара ворожнеча“, якої підстава: відношення до Росії. Сікорський є за те, що навіть нова і сильна Польща повинна співпрацювати з Росією. Залескі має знову бути за те, щоб Польща стояла на власних ногах і не спиралась ні на Росію, ні на Німеччину. Ось та ріжниця поглядів щодо польської політики мала бути причиною, що Сікорський не забрав з собою до Америки Залеского, бо після його „розрахунку“ Америка веде подібну до нього політику, яка шукає зближення до Росії. А в такій політиці Залескі був би перешкодою. Та до конфлікту за ту справу, як доносять, готово прийти в польським уряді тоді, якби Сталін приступив явно до спілки з державами „осі“.

З ІНДО-КИТАЮ ДО НІМЕЧЧИНИ.

ШАНГАЙ. — Є значні тертя між Японією і Французьким Індо-Китаєм. Та властивою причиною тертя має бути те, що сирівці, які Японія бере в Індо-Китаю, мають йти до Німеччини. Кажуть, що не зважаючи на те, що Совети піднесли високу ціну за перевіз товарів з Японії до Німеччини, так є, що кожного дня відходять два тягарові поїзди, кожний по 30 вагонів, з сирівцями для Німеччини. А ті сирівці походять з Далекого Сходу. За те Німеччина доставляє Японії машинерію, хемічні продукти і повзи. Торгівля ведеться шляхом обміну товарів.

"СВОБОДА" (UKRAINIAN DAILY)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
by the Ukrainian Press and Book Company, Inc.,
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Письменний текст оголошення має бути в адміністрації 48 годин перед
поштою числа, в котрім оголошення хочє мати своє оголошення.

За оголошення редакція не відповідає.

3 Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.

За можливості зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N. J.

ФРАНЦІЯ МІЖ МОЛОТОМ І КОВАЛОМ

Який рік тому назад Франція перестала воювати проти Німеччини. Її армія піддалася, її уряд вірився союзу з Англією, зарядив мирні відносини з ворогом. Здавалося, що прийшов справний мир, що Франція вернулася до спокійного життя.

Нині, в рік після тої великої події, Франція вагається, чи йти її назад до війни. Її уряд, що обіцяв краєві мир, видає нині готов вернутися до війни, цим разом по противним боці. Коли він вагається, то лише за страху перед важкими наслідками такого кроку для себе й Франції. Колиб нині французький прапор повівав попри німецький, то з цього готові вийти для Франції такі самі поважні наслідки, як ті, що вийшли з союзу Франції з Англією.

Коли минулого літа Франція піддалася Німеччині, вона взяла собі розгрім сильно до серця. Французи обвинувачували один одного за воєнну програму. Уряд Петена винував демократичний устрій держави за розбиття армії. З таким розумінням історії уряд маршала Петена ждав скорої програної Англії, найстаршої демократії в Європі. Та Англія видала війну негірше диктаторської держави, а програма Італії розбила всякі протестні міркування на тему воєнної вичности диктатури.

За останній рік Німеччина вспіла накласти свою важку руку на піддану Францію. Німеччина зловила Францію за горло й може кожної хвили здушити її так, що вона поважиться безкровним трупом. Однак, займавши Балкан, Німеччина потребує кораблів для повного опанування Середземного моря. Велику допомогу в цій справі може їй дати Франція, котра все ще має поважну флоту. Німеччина натискає на Францію стати по стороні Німеччини. Дасє їй до зрозуміння, що за непослух грозить їй смертю.

Маршал Петен довго опирався Німеччині, але тепер і він уже схилився до уступства. Однак він усе ще боїться. Передовсім як поставиться до такого плану французьке населення? Пронімецька пропаганда зробила серед нього певне поважні поступи — шораз більше французьких політиків схилиється до тоталітаризму, — але чи аж так далеко пішла ця пропаганда, щоб французи одобрили воювання з недавніми союзниками? Це якби вислід війни був певний. Але чи можна нині вже говорити про певну німецьку виграну? Що станеться з французькою державою, з французькою імперією на випадок, якби Німеччина не вспіла зломати її розбити британської імперії? Що буде, як до війни приступить Америка? Що буде в такому випадку з французькими посілостями в Америці? Що буде з посілостями в Африці? Зрештою на випадок німецької перемоги, чи не буде положення Франції ще гірше, як воно було би на випадок німецької програної або розіграної?

Піддаючися, Франція сподівалася врятуватися від знищення війною і виторгувати догідні умови миру. На ділі не досягнула ні одного ні другого. Найшла в такому положенні, що має властиво вибір між двома родами смерті.

УКРАЇНА ПІД СОВЕТАМИ

„Українська“ Академія Наук.

Академія Наук УРСР національно українською установою на превеликий жаль у важкій її в якій разі не можна. Прийти до цього переконали дуже легко переглянувши перший зшиток „Вістей“ цієї „Академії“ за поточний рік. 80 сторінок великої вістки на дуже кепському напері, що виглядають незвичайно нужденно хочби в порівнянні з „Записками Наукового Товариства ім. Шевченка“ у Львові, на які спромоглася Західна Україна в армії „польських панів“. Вартий уваги розділ „Вістей“ присвячений „тематичному плану Відділу Суспільних Наук“, в яким між іншим говориться:

„В 1941 продовжується роботу приготування підручників для вузів. Інститут Історії України має зредувати перші три томи і закінчити четвертий том історії України з найдавніших часів до радянського періоду. Інститут української літератури ім. Шевченка закінчить другий і третій томи історії української літератури, а Інститут українського фольклору закінчить підручник цього предмету. Протягом 1941 р. має бути викінчено підручник історичної граматики російської мови (дуже пильна справа! Ред.) і оброблено кілька розділів перехідних (2) робіт в приготування підручника історії мовознавства, який має бути закінчено в 1942 р. В 1941 р. заплановано продовжувати укладання словників. Інститут мовознавства замиче закінчити друкування російсько-українського словника, підготувати і здати до друку німецько-український і англо-український словники. Кабінет вивчення єврейської радянської літератури, мови і фольклору закінче складання російсько-єврейського словника (в „Українській“ Академії! — Ред.). В 1938 р. Інститут української літератури розпочав приготування десяти томного видання творів Т. Шевченка. На 1941 р. заплановано закінчити 6, 7, і 8. томи, з тим, щоб ціле видання було готово в 1942 р. В Інституті історії України передбачено опрацювати монографію про ролі Шевченка в революційно-демократичній русі на Україні. Інститут української літератури намічає запланувати приготування 25-томової збірки творів І. Франка, переважно у Львівській Відділі Академії. У плані 1941 р. включено дальше опрацювання радянського (?) фольклору, а зокрема радянсько-

го українського. Інституту відділу суспільних наук запланували на 1941 р. нову міжінститутну тему: „Походження українського народу і формування його в націю“. Радянські історики не прийшли досі до єдиної думки в цьому питанні. В 1941 р. історики України дослідять літописні та інші писані пам'ятники (досліджені давно перед ними! — Ред.); археологи вичають у зв'язку з проблемою походження українського, російського і білоруського народів, пам'ятки славянських племен і Київської Русі; мовознавці вивчають питання про походження української мови, літературні знавці і фольклористи здійснять вичальні роботи в області давньої літератури і фольклору... (в напрямі 3000-літньої історії народів СРСР надхненної 3 роки тому самим Сталіном. Ред.). В плані 1941 р. для львівських відділів Інституту відділу суспільних наук заплановано тематику зв'язано переважно з західними областями УРСР. В області економії опрацюється проблема зв'язані з розвитком продуктивності праці (себто визиску сільського господарства і промислу). Ред.). В обсязі історії України висвітлюється боротьбу проти шляхетської Польщі, в обсязі мовознавства планується вивчення живої української мови шляхом урядження діалектологічних експедицій. В Інституті мовознавства заплановано ряд робіт над дослідженням граматики сучасних української і російської літературних мов та їх історії...

Розуміється в напрямі дальшого заглиблення української мови з метою її „зближення до братньої російської“. Навіть з цього більш ніж поверховного огляду праць Академії Наук УРСР видно, що ціла її діяльність є частиною широко закроєного плану повільного московщення України.

Донецький вугілля не для України.

„Вісті“ вимагають в статті уміщених в числі з 14. травня „Більше добувати місцевого палива“ зраджуєчи мимоволі досить характерні зміни московської господарської політики на Україні. А саме зазначається між іншим наступне:

„Соціалістичне розміщення продуктивних сил країни і боротьба з гігантоманією в будівництві дали новий могутній поштовх розвитку промисловості в усіх областях і районах. Розосередження проми-

УКРАЇНА В ПЛАНХ ГІТЛЕРА

Не треба, здається, переповідати, з яких причин Гітлер цікавиться Україною. Не раз і не два підкреслював він, як би то було добре, колиб Німеччина мала багатства України. Про поневолені народи в Україні він не говорив. Зате не раз висловлював погорду на адресу поневолених народів й виразно заявляв, що цілліо Німеччині не повинно бути сентиментальне визволення немічних, а тільки зв'язування свогою воєю з тими, що мають силу. Виходило, що що-до мотивів зацікавлення Гітлера Україною не може бути ніякого сумніву. Проте деякі споміж українців навіть з цього гітлерівського зацікавлення пробують витягнути якісь надії, думаючи, що колиб пришло до конфлікту між Гітлером і Совєтами, то в тім конфлікті скористалиб українці. Або кажуть, що, беручи під увагу азійсько-московське ярмо Москви, Україна більше скористалаб з німецького панування ніж з московського. Українці, кажуть вони, подібно як чехи, перебралиб добрі

словності, наближення її до джерел сировини, перехід до будівництва невеликих і середніх підприємств невинно змінило всю економічну географію країни. Наркомат місцевого промислу організував в районах 660 підприємств, в цім році пустять в рух 1300 підприємств, цехів і виробництв. Гармонійний розвиток господарства областей і районів не можна будувати на дорогім донецькому паливі, бо це, нерационально звантажує залізницю (до Москви) — не завантажує? — Ред.), транспортом і завдає їм великі збитки. До тогож вугілля Донбасу покликано задовольняти нашу (совєтську) індустрію, що невинно зростає і збільшує свої вимоги до нього. На службу соціалістичного будівництва треба поставити місцеве паливо. А Україна багата на нього. Насамперед це буревігіль, родовина якого є в богах областей. Найбільші з них це не Александрівське в Кіровоградській області і Звенигородське в Київській області. Україна зобов'язана дати його 50% більше ніж в минулих роках і торфу 60% більше ніж торі. Планом КІВУ постановив перевести на це паливо підприємства для виробу цементу, вапна, черепиці і т. і.

Але господарське розосередження провадити і до політичного, себто до зросту українського сепаратизму.

прикмети німецької культури й остаточного самі станулиб на ноги.

Так є, що українці ждуть на зудар Совєтів з якоюсь потугою. Тому і зудар Гітлера з Совєтами був би для них пожаданим явищем. Такий зудар не був би неприємний навіть і для англо-саксонського табору. Хібаж британські політики не напружували і не напружують усіх зусиль, щоб власне до такого конфлікту doprowadити?

Зате вже інакше виглядає справа німецького панування на Україні і справа сповідної полесі з цього для українців.

Ми є знову свідками, як з різних сторін хтось пускає правдиві, чи неправдиві вістки, начеб між Совєтами і Гітлером було напруження, а навіть загроза конфлікту. З Англії приходять вістки, що Гітлер загрозив Совєтам, щоб вони або прилучались до держав „осі“ і ставали чинно до боротьби з ними, або Гітлер уживе сили і вдарить в них. Безпосередньою територією, якої бажає Гітлер, є Україна.

Він хоче дістати її як джерело сировини і харчів та як дуже важний стратегічний терен, через який він буде міг пересувати свої армії далі на схід, в його похід проти азійських країв, зокрема тих, які знаходяться під впливом чи пануванням британської імперії.

Ці вістки дуже правдоподібно. Україна дійсно здається Гітлерові з економічних і стратегічних мотивів. Також після всякої правдоподібності, мусить Гітлер дійсно натиснути на Сталіна, щоб той щось у тій справі робив, себто щоб добровільно віддав йому до експлуатації матеріяльні добра України, дозволяючи водночас на переїзд німецьких військ; інакше Гітлер забере Україну силою.

Ця остання можливість, як було згадано, булаб приємною для українців і для англо-саксонського табору. Бо прийшлоб до боротьби, що ослабила обидві сторони. А з цього скористалаб Україна й англо-саксонський табір.

Та після всякої правдоподібності можливість цього конфлікту є дуже мала. Скоріше Сталін цілковито скапитує перед Гітлером і позволить йому без боротьби забрати те, що він захоче.

До цього закінчення приводять такі факти: Совєтська армія, як це стверджують всі світові військові знавці та як це виказала фінська кампанія,

є цілковито неадарна. Вона не має найменшої змоги ставити опір німецькій силі. Сталін, хоч є куди більшим деспотом від бувшого царя, не може ризикувати на воєнне потрясіння, бо добре знає, що це означає кінець його владі. Він добре знає, що раз випустивши владу з рук, вона йому ніколи не повернеться. Він знає також, що колиб прийшов кінець його владі, приїде також кінець йому самому. Це знають також його прибічники, які волять задержати владу хочби шляхом далекоїдучих уступок перед Гітлером, ніж мають ризикувати особистою силою і шкірою. На війну з Гітлером не відважиться навіть ті московські патріоти, які може відважились заризикувати власними особами і власною владою, в ім'я добра „єдиної і неподільної Росії“, якби не страх, що до слова прийдуть гнетіи Московю народи і подібно як в попередній революції, відірвуться від Москви. Всі ці елементи добре розраховували, що війна з Гітлером не принесе їм жадної користі, лише шкоду, руйну, смерть.

З тих мотивів вони правдоподібно віддадуть Гітлерові Україну під економічну експлуатацію, дозволяючи йому водночас перевозити його збройні сили через українську територію. За те задержать у своїх руках з ласки Гітлера бодай половину політичної влади над Україною.

Така комбінація булаб можливо найгіршою для України. Комунізм, разом з своїми дикунствами і русофільськими течіями, залишився на Україні. Москва, за тихою згодою свого спільника, далі вивиривала все, що українське, вистрілювалаб найкращих синів України, як це робила і робить Мадярщина, теж за тихою згодою німців. Німці удавали, що цього не бачать. Фактично вони з цього раділи. Бо не забуваймо ніколи, що не про справедливість, чи самостійність українців німцям ходило, тільки про економічні, стратегічні і всякі інші користи, які вони можуть з неї для себе добути.

Діставши економічні добра України в свої руки, німцям не буде ходити про те, щоб відродилася українська культура, національні почування і сила. Безсилля України буде їм на руку, бо тоді і можна буде краще визискувати матеріяльні добра краю. Економічна система, в якій вся земля, фабрики і всяке матеріяльне добро є власністю держави, буде ідеальною для німців, бо при допомозі такої системи буде легше експлуатувати Україну. Хіба з подібних причин Німеччина вже раз не довершила „державного перевороту“ в Україні?

Комуністична система дасть змогу німцям наслати на Україну сотки тисяч своїх знавців, які обіймуть керму по різних фабричних заведеннях і по колективних хазяйствах. Це вікні дасть німцям знамениту нагоду сповняти один із заповітів Гітлера, а саме перебрати керму над іншими народами і ставати напівною нацією, на яку працювалиб „меншвартні“ народи.

Чи український народ погодиться на це без спротиву — це інша річ. Навіть в Америці є багато таких, що були активними учасниками в боротьбі з німецькою окупаційною владою, в якій українське населення розбійло пів мільона добре узброєного німецького війська. Але, згадуючи про це, всі ті українці, що перебувають за границею, повинні також собі нагадувати, чого саме цим воюючому українському населенню тоді бракувало? Зокрема, чого бракувало, коли ходило про заграничну політику і про наставлення чужих народів до українських визвольних змагань? Цим бракам цей раз треба заздалегідь запобігти.

ІВАН ГОРИШІВСЬКИЙ.

СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ

(ПЛАН МАЙСТРА ДМИТРА)

Історична картина з життя львівського братства в XVII в.

(3)

Але тепер вони щобино схо- ставав біля стола, заглядав до диліса. В кімнаті був тільки килим, що тут лежали, закривав господар братства, пан Ми- їх з пересердя і біг далі. У ку- хайдо Лангши. Він ходив пе- ті завважив, що з широкію спокійно по кімнаті, швидко лави під стіною зісунувся за- кроком перебігав із одного стелений килим, — поправив кінця на другий. У його жи- його й пішов далі. Заглянув у лави плаща гаряча грецька вікно; на подвір'ї ще поралася кров, він був прудкої вадчі, фірмани, здіймали з возів любив усе робити скоро й по- тяжкі екрани, біля них крути- падав у нетерплячку, коли по- лис бурсаки, ніби помагали, було не на час. Він рад був і насправді пустували. Лан- чим-дуж дізнатися, що при- гини застукав на них рукою в везли посли з Варшави, а тут шиб: порозбігалися, як ті па- братія не надходила, хоч уже якякі горобі. Силонув і сонце скотилося на захід, анхін, не знати, на кого й за Нічого в цьому дивного не шо.

було: сходиши заповіджено. Але скринишлі двері. Браття несподівано, як і несподівано схилилися. Перший прийшов, повернулися посли, день був як звичайно, старий Красовсь- робітний, не кожний міг устиг- кий, глухий уже як пень, йому нуди відразу. Але Лангши не минуло вже вісімдесять років, міг заспокоїтися, гриз вуса. Не чув нічого, але на сходиши бігав по кімнаті, часом при- приходив усе точно.

— Чого скликає? — запи- тався Лангши.

Той гукнув йому відповідь до вуха.

— Ага, ага! — сказав старий, але не знати, чи порозу- мів, чи ні. Сів на звичайному своєму місці, на вигідному стільці в куті. Там він пересиджував цілі сходиши й хоч не чув нічого, любив дивитися на тих, що промовляли, — його бавили самі рухи промовців і те, що можна було вичитати з обличчя. Лангши панував його і стрічав зі співчуттям.

Незабаром прибіг управитель друкарні, Добрянський — людина рухлива, вертка; говорив скоро, поспішно. Руки мав усе зашмадані, бо у друкарні охоче помагав склада- чам, не цурався ніякої чорної роботи. За ним укотився грубий, як бочка, скарбник Прокопович, — мав червоне, товсте обличчя й малі, все усміщені очі. Бездінний був, мав гарне майно, нічим не журився, охоче вів касу братства. Був щедрий і добродійний, не шкодував гроша на громадські потреби. Обидва з Добрянським сіли за стіл і почали якісь розрахунки.

Лангши нудьгував далі. Відчинив вікно. Під братським шпигалом стояли дві бабусі, що мали там захист, і сварилися беззубими ротами. Лангши чим-дуж затріснув вікно. Але до кімнати ввійшов уже шпигальний брат, високий і худий Федорович. Нездужав на печинку, а ще більше, на печинку, допікали йому бабки зі шпигала.

— Чого знову сходиши? — питався недоволенний.

— Приїхали посли з Варшави.

— Ну і що? Нічого не привезли? Я ж так казав, шкода було посылати!

Лангши хотів заперечити, але й сам не сподівався нічого доброго, — махнув тільки рукою.

— Послухайте, побачимо, — сказав Федорович.

І далі майдував по кімнаті. Але нарешті прийшов один із варшавських послів. Ба- гини, Здаєчка було чути його веселий сміх. Увійшов, зви- тався з братами, що сиділи за столом, із красним Федорови- чем, поклонився низько старо- му Красовському. З ним увій- шав Дмитро Савич — шапо-

вал), Григорович — куншнір, Подяницький — золотар, Гор- дий — коваль, Романович — кравець, — самі молодші браття. Бабич кінчав опові- дати:

— Качалися ми від сміху, як нам ті запорожці в Варшаві о- повидали свої дива. Кажуть, о- дин у них був такий здоровен- ний, що досить було, щоб ди- хнув, а вже люди на землю па- дали, ніби від сильного вітру. Прийшов він раз до церкви, а пан-отець казання говорить, людей за гріхи картає. Почув свою вину наш запорожець, зітхнув із глибини серця, і — свічки в церкві погасли, лю- дей до стін поприпирило, а пан-отець ледви об царські во- рота затримався.

Покотився голосний сміх по кімнаті, — брати подобалися запороська сміховинка.

Або ще таке оповідали. Визначився один козак у вій- ні, король нагородив його, шляхтичем зробив. Дивляться запорожці другого дня, їх то- варин убрався у шляхетський контуш), ввійшов на сонце, все позад себе дивиться, по- шовив — виробник шапок.

землі щось мірою мірять. „Що ти там Максиме, ро- бий?“, питає отаман. — „Та тіню мою міряю, чи не довша стала, як мене шляхтичем зро- били!“

І знову молоді браття зали- лися сміхом на козацькі ви- гадки. У кімнаті ставало все голосніше. Майже вся братія вже посходила — із усіх це- хів: кравці, шевці, куншнірі, ма- лярі, золотарі, краварі, багаті купці. Гуторили охоче, весело. Розвеселив їх сміх молодих. Повеселив і Лангши — любив широке товариство.

Нарешті прийшов і другий посол, Андрій Стрілецький. Виправдувався — затримали його дома.

— Сидайте, панове-браття, — просив усіх Лангши. — По- слухаємо, що привезли браття з Варшави.

(Дальше буде).

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ. А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

НА РІЖНІ ТЕМИ

КНИЖКА І КУЛЬТУРА.

У своїй статті про культурний барометер один американець помістив на одному з перших місць признак культурності народу книжку.

Покликався при тому на висліди спеціальних розслідувань, які через сім літ провадив Ралф Тайлер, професор Огайського Стейтського Університету, в справі „читального смаку“ американського народу. Каже цей Тайлер, що найбільше книжок читають стенографи й канцелярські помічники („клерки“), а найменше зарядді бизнесових підприємств. Однак лектура стенографів (та стенографісток) складається переважно з книжок про романи й блиск, а лектура канцелярських помічників і помічниць з містерійних оповідань і повістей про пригоди. Зате професіоналісти й бизнесмени читають звичайно не повісті, а поважну лектуру, переважно про суспільні й господарські справи.

Виходило би, що мірилом культурності людини є між іншим це, що вона читає, а не те, скільки вона читає. Однак, що можна сказати про культурність людини, що зовсім нічого не читає?

ГРЕЦЬКА КУЛЬТУРА.

З огляду на те, що з нагоди грецько-італійської й грецько-німецької війни говорено багато про старинну грецьку культуру, цікавий усякий прицинок для культурності новочасних людей дає цей самий проф. Тайлер своїм оглядом почитності старинних грецьких і римських творів.

Каже він, що люди, які вишли зо шкіл, у котрих було обов'язкове читання творів старинних грецьких і римських авторів, по виході зо шкіл „класичної літератури“ не люблять: „Як ви натрете ніс людини класичною літературою й заставите його читати її без огляду на те, чи вона хоче, чи не хоче, вона віддихне з полехшою, як це читання покінчить, і по укінченні школи до неї більше не повертається“.

Та це ще не можна признати доказаним. Чи не можливе й таке, що люди тому не хочуть читати по виході зо шкіл старинної грецької й римської літератури, бо вона не дає новочасній людині очевидних користей для розв'язки її практичних питань?

ВІЙНА І КНИЖКА.

Можливість такого пояснення приходить мені на думку, коли я читаю про цікаві впливи війни на читання книжок.

Коли німці наїхали на Норвегію (в квітні 1940 року), наклади книжок і кінгари помітили нагальні записки про відсутність публіки новими книжками. Виглядало, немовби тисячі читаючих людей нагло перестали читати щонебудь, що не відносилось до останніх подій. Властиво вони не читали нічого поза свою найновішу газету. Здається, що й газет не читали більше, як це можна було сподіватися, але якраз менше, ніж давніше. Причини цього останнього явища можна віднайти в слуханні радіо.

Коли війна між Німеччиною й Англією розгорілася на добре, можна було догадувати певне оживлення цікавості людей до книжок і до газет, але як німці наїхали на Югославію й Грецію, знову помітний був занепад інтересу до книжок і газет.

Подібні речі замітили були ще старинні греки й римляни. Ці останні зложили про це помічання послдовно, що, мовляв, серед брязкоту зброї мовчать богині науки й штуки.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ І НЕ-ГРОМАДЯНЕ

(Вияснення арештувань чужинців).

Чужинці у Злучених Державах, котрі шанують закони, дістануть повну охорону зі сторони уряду і не мусять боятися нагінки лиш тому, що вони чужинці. Таку заяву зложив „генеральний прокуратор Р. Г. Джексон, промовляючи в дні „Я американець“.

„Недавно“, казав він, „ми мусіли придержувати поважне число чужинців, котрі тут перебувають нелегально. У більшості це були гості з певних цілями, котрим вийшов речинеш пошту, або моряки. Вони не думали в Америці жити. Випадки в Європі повчати нас бути обережними з „туристами“. Наша акція це не початок загальної нагінки на чужинців. Навпаки, наша ціль слідити за переступниками, щоби можна краще хоронити лояльних. Як дотепер так і на будуче будемо ділати тільки згідно з приписами законів“.

Генеральний прокуратор згадав теж про нових громадян, котрі можуть поширювати американські ідеї серед своїх земляків не-громадян. Він заявив:

„Сьогодні глядімо на ново-натуралізованих громадян „яких, котрі можуть в тім напрямку багато зробити. В теперішні часи чужинцям тяжко живється в кожнім краю. Через війну їх скрізь підозрівають і часто безпідставно переслідують. Однак ми завжди старамось хоронити лояльних чужинців від напастей і зневаги. Ми вдоволені з того, що подавляюча більшість людей, прибувши сюди з різних країв, прийняла наші ідеали. Оставити свій рідний край і вийхати далеко за море це посягати, котру не одному тяжко пережити. Нам відомо, що більшість з тих, котрі приїхали з наміром стало пошту, є лояльними супроти Америки“.

„Але нам теж відомо, що в багатьох випадках наші не-громадяни слухають їх власних урядів та піддаються їх впливам і контролі. Це робиться при допомозі певних чужомовних видавництв, чужинських агентів, або безпосередньо чужинськими урядами. Наприклад, недавно німецьке радіо заявило, що відшукає пропавших приятелів чи кривих в Європі для кожного в Америці, хто цього каблеграмом забажає. Це звичайний обман, щоби дістати імена людей, на котрих можна було би зробити натиск. Якщо чужорідці бажають, щоби Злучені Держави вірили в їх лояльність, вони не повинні шукати охорони чи поміччї в заграниччїм уряді, але розуміти, що крапцї нагоду і справедливе відношення можуть скорше дістати у Злучених Державах, ніж від того уряду, який має тепер

владу в їх ріднім краю. Вони теж повинні бачити, що їх безпека й охорона тут загрожена через їх власних консулярних урядовців, що ведуть пропаганду і ворожу акцію проти Злучених Держав. Обов'язком ново-натуралізованих громадян є помагати не-громадянам відбивати таку напасть і вияснювати, що як довго вони тут перебувають, то їх лояльність супроти Америки мусить бути неоспорима“.

„Для багатьох придалених нагінків, Злучені Держави мусять бути твердиною захисту перед диким терором; раєм на землі, де ще існує воля, пошана і нагода до щастя. Трагічне положення в Європі вказує на те, як ми повинні дорожити нашим тутешнім громадянством. Коли інші борються і вмирають за волю, нам тут закон гарантує свободу слова, преси, віри, зборів і голосування. В інших краях жителі це знаряддя держави. Вони не мають особистого права ані привілеїв, а тільки сілпо виконують прикази правителів. У Злучених Державах найвища влада спочиває в руках громадян. Вони самі становлять політичну силу. Оце ріжниця влади і привілеїв народоправства вільних громадян Злучених Держав і підданства та невольничества у інших краях“.

„Ми знаємо, що більшість чужинців не симпатизує з політикою уряду, котрий має владу в їх ріднім краю. Ми не думаємо винувати всіх чужинців за діла урядів в їх ріднім краю, ані не думаємо ставитись до них ворожо. Але ми маємо право вимагати від них повної лояльності супроти Злучених Держав. Якщо вони бажають нашої охорони перед напастями і зневагою, то мусять покласти проти-демократичні або проти-американські організації чи ідеї. Такі вимоги поставлено всім американцям, без огляду на їхнє походження“.

„Наші ново-натуралізовані громадяни можуть прислужитись своїй прибраній вітчизні тим, коли будуть вияснювати не-громадянам, що лояльність супроти Америки це їх власний інтерес“.

Загальна Рада, — ФЛІС.

НІМЕЧЧИНА В СПРАВІ СИРІЇ

БЕРЛІН. — Американські кореспонденти твердять, що в Німеччині поірно вважають події в Сирії „внутрішньою справою Франції“. Кажуть, що Англія „напала“ на слабого противника, щоб „дешевим коштом піднести свій престиж, захитаний через Крету“. Позатим твердять, що події в Сирії мають „лояльний характер“.

ШІКАГОВСЬКА ХРОНІКА

подає Степан Куропась.

Український Евхаристичний Конгрес, що офіційно носить назву Національний Евхаристичний Конгрес Східного Об'єднання, відбувається у нас в дні 25—29 червня 6. р. Головною кватирою конгресу буде монастир о. о. Василіян, під доглядом яких відбудеться це торжество. До почесного комітету конгресу входять всі українські єпископи в Америці і Канаді включно, з карпаторуським єпископом, В. Такачем. Протекторат конгресу обняв Апостольський Делегат з Вашингтону, архієпископ Амлето Джіовані Чікотіані. Отці Василіани не забувають про ніщо, бо навіть підшукують даремні квартири для гостей конгресу.

Католицький Ордер Форестерів, це братська організація, що тепер дуже поширюється в Шікаго і околиці. Грамоти цієї організації є як й в У. Н. Союзі, до 16 року життя, а також досмертні, оскільки іде про молодечий департамент. А власне ця організація звернула спеціальну увагу на дітей. Діти, члени цієї організації, сходяться на збори раз на місяць і все мають нову програму. Одного місяця дають їм „айскрім“, другого лекцію плавання, третього гри в бейсбол і т. д. Є ще окремі курси ріжного роду спортової гри, пікніки і т. п., де за малою оплатою діти вишколюють не лише тіло, але й душу. Стердисти треба, що діти не можуть дочекатися дня зборів, бо все щось нового довідуються і дістануть. В околиці, в якій мешкають, є багато членів цієї організації, які підмовили навіть мого 8-літнього сина, щоб вступив, та дали йому апликацію. Звичайно, що я пояснив, що У. Н. Союз дає молоді ті самі права і привілеї, що й „Форестери“. Треба лише, щоби багато наших дітей вписувалося до Союзу, щоби було кого скликати на збори і вчити спорту і чого іншого. Замітне, що до „Форестерів“ зі всіх слов'янських народів найбільше належить чехів.

3 ДІЯЛЬНОСТІ „ПРОСВІТИ“ В ПРАШЕВІ НА СЛОВАЧЧИНІ

Дня 9. березня о. канонік П. Дюлай, голова „Просвіти“, виголосив реферат на тему „Националізм“. Реферат був не-звичайно добре опрацьований і збагатив слухачів багатьма думками. Ціла аудиторія з великою увагою вислухала слово докладача та винесла якнайкращі вражіння.

Дня 29. березня проф. д-р Іванко, секретар „Просвіти“, виголосив відчит на тему „Активна любов до свого народу“. У своїй доповіді докладно розібрав і показав шлях тієї активної любові до свого українського народу та закликав до праці. Переповнена зала „Просвіти“ взяла його слова до серця.

Дня 16. березня в „Просвіті“ влаштовано національне свято українського генія Т. Шевченка з такою програмою: реферат „Шевченко як творець українського світогляду“; деклямація „Кавказ“; хор „Просвіти“ відспівав „Заповіт“. Шевченківське свято злучено із святом Карпатських Роківин. Реферат про березневі події виголосив проф. у-кранської гімназії в Прашєві д-р В. Іванко. Після цього хор „Просвіти“ заспівав пісню „Коли ми вмирали...“ Далі була деклямація „Тополя“. Наймолодший просвітянин Ломашовий продеклямував уривок із „Гайдамаків“. Накінець оркестра „Просвіти“ заграла кілька вязанок українських народних пісень.

нізації, сходяться на збори раз на місяць і все мають нову програму. Одного місяця дають їм „айскрім“, другого лекцію плавання, третього гри в бейсбол і т. д. Є ще окремі курси ріжного роду спортової гри, пікніки і т. п., де за малою оплатою діти вишколюють не лише тіло, але й душу. Стердисти треба, що діти не можуть дочекатися дня зборів, бо все щось нового довідуються і дістануть. В околиці, в якій мешкають, є багато членів цієї організації, які підмовили навіть мого 8-літнього сина, щоб вступив, та дали йому апликацію. Звичайно, що я пояснив, що У. Н. Союз дає молоді ті самі права і привілеї, що й „Форестери“. Треба лише, щоби багато наших дітей вписувалося до Союзу, щоби було кого скликати на збори і вчити спорту і чого іншого. Замітне, що до „Форестерів“ зі всіх слов'янських народів найбільше належить чехів.

„Я американець“. — День відбувся у нас в неділю дня 18. травня на „Солджерс Філд“. Участь у цьому торжестві, що його уряджував часопис „Геральд енд Амерікен“ взяло 125 тисяч людей ріжного політичного і релігійного переконання та ріжного національного походження, що всі разом з ентузіазмом виявляли радість з цього, що вони є американцями. Навіть головний бесідник „Дня“, директор Комітету Національної Оборони Кінудсен, це американець давського роду, що добився високого становища в американській індустрії, а тепер і в федеральному уряді. У 125-тисячній масі людей, що співали американський гимн, можна було знайти американців не лише європейського, але й азійського, африканського і австралійського походження. Американці, як підкреслили бесідники і їх культура це витвір всього того, що світ нагромадив і до Америки привіз. Українці взяли участь навіть у програмі „Дня“. Хор українських православних церков під управою о. Кирстюка виглядав на естраді як квітка серед весни. Зимки цього хору в ріжних позиціях появилися відтак в американських часописах. Фільмові артисти, що взяли участь у концертній програмі, стягнули великий відсоток молоді на цей концерт. Польський оперовий співак Кенура заявив, що він є гордим з цього, що є польським громадянином, але він любить Америку.

ПОХОВАЛИ КАЙЗЕРА

ДОРН. — Німецькі газети в Німеччині майже не згадували за те, що похоронено бувшого кайзера, Вільгельма II. Похорон був дуже простий. Але було багато вінців від високих військових дигітарів, як теж від Гітлера. Не повізав національний прапор, але на вінках була свастика.

ЕВХАРИСТИЙНИЙ
КОНГРЕС
В ШІКАГО
ПРИ ЦЕРКВІ СВ. О. НИКОЛАЯ
25--29 червня 1941

„ПРИЙДІТЬ ДО МЕНЕ ВСІ“...

БРАТИ, СЕСТРИ, УКРАЇНЦІ! Христос нас всіх кличе, щоб ми Йому поклонились, — а за попалені, збещені церкви наші, за зруйновані міста-села, за розбиті родини, за нещасних мучеників братів-сестер, за опечалених батьків-матерей, за опущену українську дитину-сироту, за безталанну вдову-сироту, спільну Неньку Батьківщину спільно-широ помолілись.

КОРОНА В АМЕРИЦІ. — Вперше до палати Корнеліуса Вендербильта при Патій Ен. у Нью Йорку запрошено публіку. Вступ коштував 20 доларів від двох осіб. Ціль: збірка для „Юнайтід Сервіс Організаційн Фонд“. Між привітними була англійська дворянка Десіс, з діамантовою тіарою на голові.

3 МУЗИКИ

ПРОФ. ВАСИЛЬ ЄМЕЦЬ
В АМЕРИЦІ.

Відомий артист-кобзар, Василь Ємець, прибув з Канади до Злучених Держав, де думає постійно залишитись. У Канаді проф. Ємець дав яких 150 концертів, обіхавши її від океану до океану. Тепер перебуває проф. Ємець в Мінеаполіс. Під осянь думає виїхати в концертну подорож по українських громадах в Америці. Це буде свого роду ювілейна подорож, бо саме в тому році минає 30 років часу першого виступу проф. Ємця з кобзою — бандурою.

УВАГА! ТРОЙ, ВОТЕРВЛІТ, КОГУС, АЛБАНІ І ОКОЛИЦІ ЗАХОДОМ УСІХ ТОВАРИСТВ З ТРОЙ, Н. Я., ВІДБУДЕТЬСЯ

ПЕРШИЙ ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 15. ЧЕРВНЯ 1941., НА SHARPES GROVE

Пікнік Sharpes Grove є знама як одно з найкращих місць для пікніків, а й на інші цього роду забави. На цьому пікніку будуть ріжні несподіванки, які входять у програму забав, а також буде принагідно перервана оркестра під керівництвом молодого та ідейного українця, п. Томі Тихона. Запрошено наших Гостей, що забави на цьому пікніку буде гарна. — Комітет. 130,2,4

УВАГА НЬО ЙОРК І ОКОЛИЦЯ!

ЗАХОДОМ УКР. НАЦ. ЗАПОМОГ. ТОВ. „ДНІСТЕР“, ВІДІЛІ 361, УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

— влаштовується перший величавий —

ПІКНІК

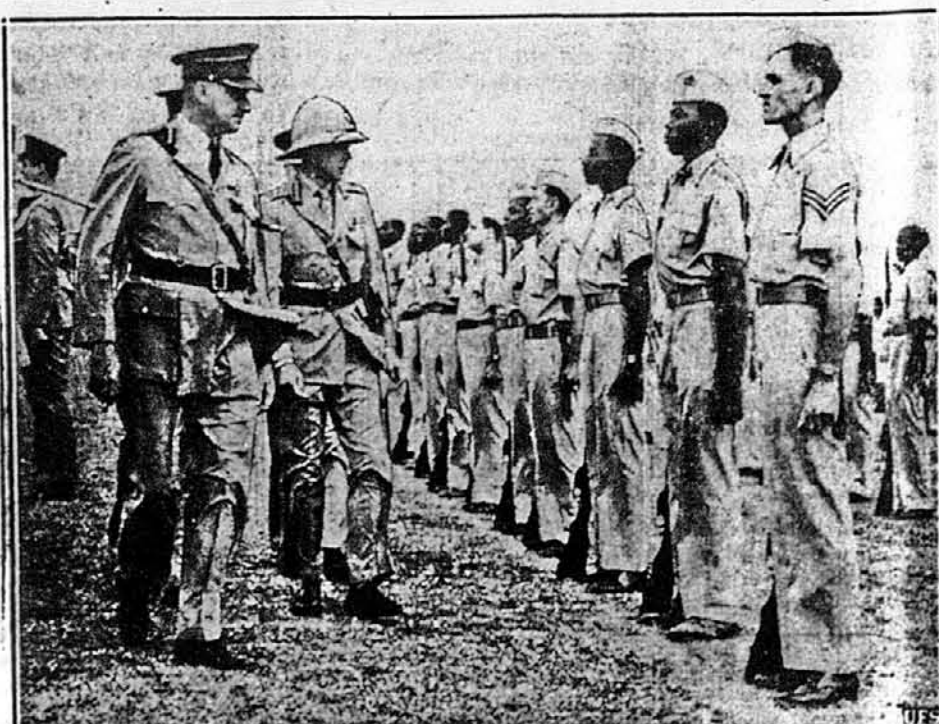
В ПРОСТОРИМ KANE'S PARK, 82 SOUND VIEW AVE., BRONX, N. Y.
В НЕДІЛЮ, 15. ЧЕРВНЯ (JUNE 15, 1941)

ПАРК ОТВОРЕНИЙ В 10. ГОД. РАНО. ВСТУП 50 ЦЕНТІВ.

Дві добрі оркестри, смачні напитки й перекуски.

Хто хоче добре забавитися і здобати знайомих, нехай зайде на пікнік до Топ. „Дністер“.

ДОРОГОВКА—DIRECTION: Take I. R. T. 180 St. Subway to Simpson St., then take Car "Sound Classon Point" to Park; or any Express I. R. T. Subway, to 125th St. Station and change to Pelham Bay Park trains, get off at Sound View Ave. Station, then take Car to Park.

КНЯЗЬ ВІНДЗОР РОБИТЬ ПЕРЕГЛЯД БРИТИЙСЬКИХ ВІЙСЬК НА БАГАМСЬКИХ ОСТРОВАХ.

Підземний Вогонь

(Докінчено)

Так само помалу ростуть і береги Балтійського моря: росте вгору російський берег, росте й фінський; росте Петербурська губернія, Скандинавія та Швеція.

Давно відомо, що деякі круті береги Швеції раніш ледви витикались з води, а тепер вони стоять високими кручами над водою. Більшість з давніх шведських затоки тепер на суходому. З цього всього ясно, що ціла бережна полоса дна моря звелась з води і стоїть тепер значно вище, ніж була.

Ось ще один цікавий приклад. В грубості земляної кори, з якої складаються береги Каспійського моря, знайшли черепашки слізняків, які і досі живуть в тому морі. Спитаєте, як вони опинилися на суходолі? Дуже просто, бо колись та частина Каспійського берега, де знайшли тепер черепашки слізняків, була під водою; але з часом вона підвелась, виступила з води і вислала з собою черепашки.

Береги Каспійського моря цікаві для нас ще й того, що деякі містини їх ось уже кілька віків не піднімаються, а навпаки — осідають. В околицях міста Баку деякі будинки стоять тепер у воді, а колись будували їх на суходолі. Тепер вони мов пірнули у воду, але звичайно, коли не осів той берег, то і досі вони стояли б на суходому.

З цього всього бачимо, що різні частини землі то підносяться, то осідають. Згадаємо ще декілька прикладів.

Далеко на півночі Європи, серед холодного північного океану стоїть величезний острів Гренландія. Ось на цій острові помітно дуже, як осідає земля. Один такий клін землі завдовжки в сто, а то й більше

верстов, осідає вже продовж кількох віків. На ній є сила усяких будівель, що стоять тепер у морі досить далеко від берега. Біля них стоять і палі, вбиті колись у пристані, щоб прив'язувати човни; а на дні морському лежить сила руйн. Усе це стоїло собі колись на суходому, але берег осів, пірнув у море, а разом з ним пішли у воду і будівлі.

Перейдемо тепер до Чорного моря, до берегів Сухума. Біля міста Сухумі хороша затока, де пристають великі пароходи, що ходять по Чорному морю. Один учений Чернявський вислідив, що на дні цієї затоки, на глибині 2-3 сажнів, стоять руїни якогось старого міста, а серед них здіймаються стіни старого замку. Тут так само осів берег і море затопило його.

Буває й так, що місцевість, яка кілька віків осідала, раптом або помалу знов підніметься. Одного року в Швеції, досить далеко від моря, копали канаву. І на глибині 5-6 сажнів робітники знайшли човна з якорем; колиж стали копати далі, то знайшли цілу хатку рибалки, яка завалена була глиною та піском, себто таким матеріалом, який звичайно осідає з морської води.

Окрім того, в землі знайшли сиди черепашок. Діло було звичайно так: колись в тому місці, де знайдено хатку та човна, був суходіл, на суходолі стояла хатка, коло неї на березі човен з якорем. Потім суходіл став осідати і море затопило все на ньому. Усе це пролежало досить довго у воді, бо море встигло замулити берег і вкрити його грубим шаром глини та намулу. Згодом берег, а разом з ним і частина морського дна стала знов підніматись у гору, поки

не виринула зовсім; тоді усе і хатка і човен — знову опинились на суходолі, але глибше під грубістю морського намулу.

В Італії, на березі моря, біля містечка Пундулі, стоять руїни старого римського храму. Храм той, як відомо з історії, були збудовані два тисячі літ тому, тобто за 105 років до Різдва Христового. Серед колон того храму особливо цікаві для нас три; вони і досі стоять посеред руїн. Зверніть увагу на них. Низка верх у них зовсім рівенькі, а лиш середина поспована; вона поточена безліччю слізняків, які робили в них свої хатки. Слізняки ці живуть у морі і прозиваються каміньоточими. З цього можна зрозуміти, що місце, на якому стоять ці колонні, було осіло і колонні ці були у морі. Низ їх був засипаний піском і через не зостався цілим; середина ж, зовсім посповалась, а верх знов так зостався цілим, бо стримів поверх води. Але минули віки; земля в тім місці піднялась і колонні виринули. Дивлячись на них, ми зможемо читати, мов по книзі, про їх історію.

Досить тепер прикладів. Усі вони говорять нам одно: що земляна кора не має спокою; різні частини її хвилюються — то осідають, то здіймаються у гору, мов виростають. Там дивись — осідає помалу берег, і море насувається на сушу; далі — навпаки — берег здіймається і море відходить від него; в третім місці помітно осідає морське дно, а разом з ним осідає й вода, а берег все більше і більше виступає; нарешті, в четвертому місці морське дно здіймається помалу, а вода заливає прибережні країни та захоплює їх. Де раніш був суходіл, — там тепер море, а де гуляв колись по волі океан — стоїть тепер місто та села. Подивіться тільки на ті шари землі, з яких складаються наші величезні шматки суходолу — материки — Азія, Європа, Африка, Австралія. Що таке усі ці пісківці, глини, вапняки? Всіж вони є осадочні породи. Вони з'явилися на дні моря. Колиж морське дно виринуло з води, то ці осадочні шари стали суходолом. На високих горах, що лежать далеко від моря в грубості порід, з яких складаються ті гори, знаходять безліч черепашок та інших решток морських створін. З цього видно, що гори ці колись стояли на дні океану, а дні океану помалу підносились, і те, що було колись у воді, стало суходолом. Або візьмо острови, що розкидані тепер скрізь по морях та океанах. Що вони таке? Вони не що, як шматки колись великих материків, що пірнули помалу у воду; або нові материки, що народжуються тепер, що зтика віками вириваються з води.

Земляна кора неспокійна, а ми знаємо тепер, чого вона так, бо головна причина тому — підземний вогонь. Розжарене серце землі холоне, а земляна кора від того збирається в складки, замається, репается, підноситься часом у гору; море то осідає, то дню його підноситься. Минуть тисячі років і може статись, що тут, де ми живемо тепер, будуть шуміти величезні хвилі моря, а з хвиль західного океану встане невідомий нам новий край. Таке було вже колись на світі давно, тоді коли ще й людей не було.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

КАНЗАС СІТІ. КАНЗ. — Піврічні збори Бр. св. Володимирів, від. 323, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 1. пополудні, під ч. 38 Світ. 5. ушам. Присутність всіх членів була. Було справоздання делегата. Також було обговорено доповіді членів, що впродовж свого довічного терміну були присутніми на зборах. Василь Феденко, пр. Микола Кархут, кас. Дмитро Кархут, секр.

ЛОРЕН. О. — Піврічні збори Тов. У. Н. Союзу, від. 50, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 1. пополудні, в галі 2545 Е. 33 Спр. Присутність членів була. Було справоздання делегата. Також було обговорено доповіді членів, що впродовж свого довічного терміну були присутніми на зборах. Василь Феденко, пр. Микола Кархут, кас. Дмитро Кархут, секр.

МІКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Бр. св. Петра і Павла, від. 220, відбулися в суботу, 14. червня, в годині 7.30 вечором. Кожен член обов'язано був бути на зборах. Було звіт делегата, як також важкі справи, а між ними 30. роковини заснування відалу. Член, що не був брані участі в ювілейній святі, заплатив два долари, а урядник, що не був на зборах, — один. В. Саган, пр. Г. Тарнополь, кас. П. Жовнірач, секр.

ІРОНДЕКОУІТ, Н. У. — 289. відбулися в п'ятницю, 13. червня, в годині 7.30 вечором, в домі, де збиралися члени, прийшли на означений час, бо маємо важкі справи до погодження. — Н. Головак, секр.

СТ. ЛУІС, МО. — Піврічні збори Тов. Володимирів, від. 179, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 1. пополудні, під ч. 1728 — 8. ушам. Було кілька важких справ до погодження. Отож проситесь членів і членів, як старших та молодших, прийти на мітинг і впродовж своїх заповідей до У. Н. Союзу. Багато членів не отримало своїх доповідей, отож просимо негати прийти на піврічні збори. — За уряд: М. Тильович, пресид.; М. Кухнішкін, кас.; М. Парашак, секр. 36124 Shenandoah.

лі, з яких складаються наші величезні шматки суходолу — материки — Азія, Європа, Африка, Австралія. Що таке усі ці пісківці, глини, вапняки? Всіж вони є осадочні породи. Вони з'явилися на дні моря. Колиж морське дно виринуло з води, то ці осадочні шари стали суходолом. На високих горах, що лежать далеко від моря в грубості порід, з яких складаються ті гори, знаходять безліч черепашок та інших решток морських створін. З цього видно, що гори ці колись стояли на дні океану, а дні океану помалу підносились, і те, що було колись у воді, стало суходолом. Або візьмо острови, що розкидані тепер скрізь по морях та океанах. Що вони таке? Вони не що, як шматки колись великих материків, що пірнули помалу у воду; або нові материки, що народжуються тепер, що зтика віками вириваються з води.

Земляна кора неспокійна, а ми знаємо тепер, чого вона так, бо головна причина тому — підземний вогонь. Розжарене серце землі холоне, а земляна кора від того збирається в складки, замається, репается, підноситься часом у гору; море то осідає, то дню його підноситься. Минуть тисячі років і може статись, що тут, де ми живемо тепер, будуть шуміти величезні хвилі моря, а з хвиль західного океану встане невідомий нам новий край. Таке було вже колись на світі давно, тоді коли ще й людей не було.

МІНЕАПОЛІС, МІНН. — Піврічні збори Тов. Зан. Січ. від. 385, відбулися в неділю, 15. червня, в галі Божий, в церковній галі, 6th Ave. Univ. N. E. Присутність членів була. Було справоздання делегата. Також було обговорено доповіді членів, що впродовж свого довічного терміну були присутніми на зборах. Василь Феденко, пр. Микола Кархут, кас. Дмитро Кархут, секр.

МІКАГО, ІЛЛ. — Звичайні збори Сестр. Благовіщення, від. 125, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 12.30 сполудня, в парохіальній галі при Оклей і Райс ул. — А. Васильовська, пресид.; О. Оленець, кас.; І. Подоль, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Піврічні збори Тов. "Згода", від. 358, відбулися в 15. червня в 2. годині пополудні в У. Н. Домі. Просимо кожну членів мусово явитись на збори, бо маємо справоздання фінансове і інші важкі справи. — Анна Карась, рек. секр.

ДІТРОЙТ, МІШ. — Піврічні збори Тов. Зан. Січ. від. 75, відбулися в неділю, 15. червня, тощо в годині 1. пополудні, в галі У. Н. Дому. Мартин ул. Обов'язком кожного члена бути на зборах, бо є важкі справи до вирішення. Було справоздання делегата і конвенції і справоздання урядників і конгр. комісії за пів року. Подается до відома всім членам, що на минулих зборах 11. мая записав ухвалу, що кожний член до старшого департаменту має взяти 2 тикети на 25-літній ювілей нашого відалу і має за них заплатити до останніх зборів перед ювілеем. Кого не буде на зборах цього місяця, тикети будуть вислані впрям на його адресу. — За уряд: П. Костирка, пресид.; Ів. Сивіцький, кас.; М. Пристані, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Місячні збори Сестр. Рокка. Пресид. Богородиці, від. 36, відбулися в суботу, 14. червня, в галі церковній, в годині 6. тощо. Присутність членів, щоб явилась на означений час, бо маємо багато важких справ до вирішення: фотографія, пісик. Прислухайтеся членами, котрі доуточню, щоб прийшли на збори й впродовж своїх заповідей до У. Н. Союзу. Багато членів не отримало своїх доповідей, отож просимо негати прийти на піврічні збори. — За уряд: М. Тильович, пресид.; М. Кухнішкін, кас.; М. Парашак, секр. 36124 Shenandoah.

лі, з яких складаються наші величезні шматки суходолу — материки — Азія, Європа, Африка, Австралія. Що таке усі ці пісківці, глини, вапняки? Всіж вони є осадочні породи. Вони з'явилися на дні моря. Колиж морське дно виринуло з води, то ці осадочні шари стали суходолом. На високих горах, що лежать далеко від моря в грубості порід, з яких складаються ті гори, знаходять безліч черепашок та інших решток морських створін. З цього видно, що гори ці колись стояли на дні океану, а дні океану помалу підносились, і те, що було колись у воді, стало суходолом. Або візьмо острови, що розкидані тепер скрізь по морях та океанах. Що вони таке? Вони не що, як шматки колись великих материків, що пірнули помалу у воду; або нові материки, що народжуються тепер, що зтика віками вириваються з води.

ШЕНАНДОА, ПА. — Піврічні збори Бр. св. Володимирів, від. 98, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 2. пополудні, в парохіальній галі, West Center Strit. Всі члени обов'язані прийти на піврічний мітинг. Було звіт делегата і розходів і справоздання делегата на 20. конвенції. — За уряд: Микола Максимчук, пресид.; Іван Зенба, кас.; Іван Юрій, секр.

ТОМАСОН, КОНН. — Піврічні збори Тов. Українська Січ. від. 421, відбулися в неділю, 14. червня, в Укр. Галі на Проспект ул. Присутність членів була. Було справоздання делегата. Також було обговорено доповіді членів, що впродовж свого довічного терміну були присутніми на зборах. Василь Феденко, пр. Микола Кархут, кас. Дмитро Кархут, секр.

ПІЛМЕРТОН, ПА. — Місячні збори Бр. св. О. Ніколая, від. 369, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 2. пополудні. Присутність членів була. Було справоздання делегата. Також було обговорено доповіді членів, що впродовж свого довічного терміну були присутніми на зборах. Василь Феденко, пр. Микола Кархут, кас. Дмитро Кархут, секр.

СКРЕНТОН, ПА. — Місячні збори Тов. Над Збруча, від. 280, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 2. пополудні, в Укр. Гор. Клубі, 608 W. Lackawanna Ave. Присутність членів була. Було справоздання делегата. Також було обговорено доповіді членів, що впродовж свого довічного терміну були присутніми на зборах. Василь Феденко, пр. Микола Кархут, кас. Дмитро Кархут, секр.

БРОНКС, Н. Й. — Піврічні збори Тов. Згода, від. 210, відбулися в суботу, 14. червня, в 8-годині вечором, в галі Демократ. Клубу, 3394 1st Tremont Ene. На порядку денного маємо справи до вирішення. Просимо прийти на означений час. — С. Заводський, пресид.; І. Франко, секр.; Т. Лавішкін, кас.

МАНВІЛ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Т. Шевченка, від. 349, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 2., в Набокинського. Присутність членів була. Було справоздання делегата. Також було обговорено доповіді членів, що впродовж свого довічного терміну були присутніми на зборах. Василь Феденко, пр. Микола Кархут, кас. Дмитро Кархут, секр.

\$425,000,000 НА ВОЄННІ ФАБРИКИ

Департамент воєнного постачання в Отаві подає, що дотепер канадський уряд видав уже \$425,000,000 на розбудову воєнних фабрик у Канаді. Збудовано теж певне число нових фабрик. Уряд, по розбудові старих чи вибудуванню нових фабрик, передає їх в руки приватних осіб або компаній і платить їм певен дохід за те, що вони ведуть фабрики. Також подає до відома згаданий департамент, що продукція 500-фунтових повітряних бомб в неназваній фабриці в Квебеку досягнула "вдоволяючі розміри". Сподіється, що згадана фабрика буде продукувати 100,000 бомб річно.

БРІДЖПОРТ, КОНН. — Збори Тов. Січ. від. 59, відбулися в суботу, 14. червня, в галі під церквою, в годині 7.30 вечором. На цих зборах делегат з 20. конвенції У. Н. Союзу дав справоздання і інші точки будуть на денний порядок до вирішення. Тому уряд просить членів і членів прийти на збори на час. — Д. Чернявський, пресид.; М. Галькевич, кас.; Ів. Гілла, секр.

МІЛВІЛ, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Ст. Мельничука, від. 331, відбулися в неділю, 15. червня, в годині 2. пополудні. Присутність членів, місцевих і позаміських, прийшла на ці збори на означений час. Делегат дав справоздання з конвенції. Також було більше справ до погодження. — А. Романюк, секр.

РОВЕР, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. Згода, від. 294, відбулися в суботу, 14. червня, в 8. годині вечором, в галі, де все. Присутність членів, щоб явилась на збори. Також проситесь доуточню членів впродовж своїх заповідей до У. Н. Союзу, а не тільки одиниці. Прочну прийти, бо делегат дав справоздання з конвенції, бо годині кожному з особа говорити. Стараймося всі, щоб прийшли нових членів, за що Союз платить нагороду. — І. Король, пр.; С. Музика, кас.; Яків Салій, секр.

ГУДСОН, Н. Й. — Піврічні збори Бр. св. Пасафата, від. 273, відбулися в неділю, 15. червня, в галі Божий, в годині 12. сполудня, в галі Ветеранський, V. F. W., 252 Warren St. Напоминається кожного члена прийти на час, як заповнено, бо на ті збори має прийти член, котрий урядник з голови, канцелярія У. Н. С. а делегат дав справоздання з 20. конвенції. — І. Король, пр.; С. Музика, кас.; Яків Салій, секр.

ПОШУКУВАННЯ ОСІБ

ПОШУКУЮ БРАТІВ Георгія і Миколи ТАРНОВСЬКИХ, синів Василя Тарновського, котрі виїхали перед війною до села Василівки, повіт Чернівці, Буковина. Пошукує наймолодша сестра і просить, хто про них знає, або вони самі, з'явитись на її адресу: Mrs. Victoria Pilipovich, 58½ McDonald Ave., Winnipeg, Man., Canada.

ІМІГРАЦІЙНІ ПИТАННЯ, віза, нелегальний приїзд. Відповіді на питання і поради. Поради безплатно. LEONARD TROSKIN — порадник, 67 W. 44 St., New York City. Tel. MUrray Hill 6-0918

Д-Р С. ЧЕРНОВ

● Гострі й хронічні недуги чоловіків і жінок — Шкіра й кров
● Аналіз крові для подорожнього свідоцтва
● Геморойди й желязи лікується без операції
223 SECOND AVE., cor. 14th St., NEW YORK CITY, Room 14.
Gramercy 7-7697
Офісові години 10-8; неділя 11-2.
Жінка-доктор до обслуговування X & флюорокоп.—Екзамінація \$2.00

ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК НА ФІЛАДЕЛФІО І ОКОЛИЦЮ

МИХАЙЛО НАСЕВИЧ
cor. FRANKLIN & BROWN STS., PHILADELPHIA, PA.
Tel. Market 1320
ОБСЛУГА В ДЕНЬ І ВНОЧІ

ЦІЛІЯ ПОХОРОН в цілому прегарною металевому труною, двома автом. мараваном, балсамуванням, вишаванням Похоронного Дому і т. д. **\$295.00**

Всі, чого треба, з-віником однієї й належностей за церковну відправу й цвинтар.
S. KANAI KAIN
433 State St., Perth Amboy, N. J.
Phone: Perth Amboy 4-4646

МИРОН ЛИТВИН І СИН
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Обслуга шпра і чесна
Main Office:
383 MORRIS AVENUE,
cor. Springfield Ave.,
NEWARK, N. J.
Phone: Essex 3-5347
Branch office (Filad):
969 SOUTH BROAD STREET,
TRENTON, N. J.
Phone: Trenton 8585

ІВАН БУНЬКО.
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
заряджує погребам по ціні так низькій як \$150
Обслуга найкраща.

JOHN BUNKO
Licensed Undertaker & Embalmer
437 E. 5th St., NEW YORK CITY.
Dignified funerals as low as \$150.
Telephone: GRamercy 7-7661.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
ЗАНІМАЄСЬ ПОХОРОНАМИ В БРОНКС, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ
129 EAST 7th STREET, NEW YORK, N. Y.
Tel.: Orchard 4-2568
BRANCH OFFICE & CHAPEL:
707 PROSPECT AVENUE,
(cor. E. 155 St.), BRONX, N. Y.
Tel.: Melrose 5-6577

СТАВІТЕ В РЯДІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКИЙ Є НАЙБІЛЬШОЮ І НАЙСІЛЬНІШОЮ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКОЮ ЗАПОМОГОВОЮ ОРГАНІЗАЦІЄЮ.

В КОЖНІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВІНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОНИС "СВОБОДА"

ЧЕМПІОНКИ ШИТТЯ. Ці чотири жінки дістали перші нагороди в конкурсі шиття. Кожна з них дістала чек на кошти подорожі до Нью Йорку. Від лівої руки до право: пані Дж. Томсон з Ричмонду, Верджинія; панна Беті Догерті з Наксвилу, Тенесі; пані Г. Бостик з Толсу, Оклахома; та панна Джері Кемп з Шікаго.

ТАРЗАН, ч. 326. Змушений боротись.

UGTOO STRUTTED PROUDLY. HE FANCIED HIMSELF ALREADY THE CONQUEROR OF THE HAIRLESS ONE.

TOMMY LOOKED ANXIOUSLY FOR SOME MEANS OF ESCAPE, BUT HE WAS IMPRISONED BY THE CIRCLE OF APES.

THE BOY KNEW HE MUST FIGHT, THOUGH NOT THAT THE PENALTY FOR DEFEAT WAS DEATH. HIS ANTAGONIST WAS HIS OWN SIZE. PERHAPS HE COULD DEFEAT THE BEAST.

BUT HE FAILED TO SEE THAT UGTOO'S HAIRY HIDE CONCEALED IRON MUSCLES, TRAINED BY A VIGOROUS JUNGLE LIFE.

Юггу виступив гордо вперед. Він у своїй уяві вже бачив себе переможцем над тим безшерстним хлюпцем.

Зате Том мав немалий страх. Він оглядався довкруги, щоб якось втекти. Але довкола о-кружав його перстень малп.

Том тепер зрозумів, що мусить боротись. Та він не знав, що коли програв, чекає його смерть: Авім — може він поборе малпу?

Малпа була його зросту. Але Том не знав, що під шерстю є сильні звірячі м'язи, вишколені вправами по деревах.